

та му е била Куманка. По онова време се появилъ единъ роднина на Калояна Добромірѣ Стрецѣ, като единъ почти независимъ владѣтель въ Македонія; той е ималъ столнинатъ си въ Прошекѣ; отъ най напредъ той е былъ вѣренъ на гръцкія царь Алексія III, но отсетнѣ той го е напусналъ и се възбунтувалъ противъ него; Алексій го нападнълъ, но не можилъ да го побѣди, и е былъ принуденъ да склучи съюзъ съ Калояна. — Маджарскія Царь впрочемъ Емерихъ, зель да угрожава Калояна и царството му подъ разни предлози, и — по тая причина, Калоянъ се обхрналъ къмъ Папата Инокентія III за помощъ; и — за да сполучи цѣльтя си, общавалъ му се че ще присъедини Българскатъ черковж съ Римската, и — ще приемни Уніята. Папата испратилъ одного Кардинала Ивана Касенарина въ Търново, за да донесе Калояну насърчителнитѣ Папски формални писма. — Калоянъ впрочемъ желаялъ да се короняса отъ Папата за формаленъ царь; сѣщо желаялъ и тогавашнія Архіепископъ Василь да се назначи и формално припознае отъ Папата за Патріархъ. За това Папата пратилъ кардинала Лео-на въ 1204 година, който като пристигналъ тукъ въ Търново, вѣнчалъ Калояна за царь, а Архиепископа Василя рѣкоположилъ за Патріархъ (ако и той го е превъзгласилъ само за Примасъ т. е. Първи). Тая е уніята, за която Историцитѣ разказватъ че Българія е била приела уніята, и спорядъ това и много строго се осжда Калоянъ за таж му неблагоразумнж и нелюбороднж постѣпкж. Но като се зѣмни въ едно серіозно вниманіе мѣчното положеніе, въ което се е тогава Калоянъ намиралъ, и за да избави отечеството отъ угрожающата го опасность, Калоянъ много благоразумно постѣпилъ дѣто по видимому ушь се присъединилъ съ Папата, и послѣдствіята които по до-лу ще изложимъ, оправдаватъ това наше убѣжденіе. При това спорядъ мнимата унія, която былъ приелъ Калоянъ, нищо не е было измѣнено въ черковнитѣ обряди и въ догмитѣ на нашата православна Вѣра; и вижда се че Калоянъ временно се подчинилъ на Папата черковно-административнимъ образомъ, по